

Romerne kapittel 1, 1-17

Kapitlet begynner med en usedvanlig lang innledning der Paulus presenterer seg selv sin grunnleggende forståelse av Jesus. På gresk er dette en eneste lang setning. (v- 1-6). Først i vers 7 kommer den tradisjonelle hilsenen som er med i nesten alle brevene til Paulus. I v. 8-15 forteller han om sitt ønske om å komme til Roma. I Roma ønsker han å styrke de kristne, og selv bli oppmuntret av dem. (v 11-12)
Versene 16 og 17 blir et høydepunkt i denne innledningen. Her kommer også ett viktig paulinsk utsagn: Den rettferdige skal leve ved tro. (Et sitat fra Habakuk 2,4)

Til samtale:

1. Finnes det situasjoner der vi "skammer oss" over evangeliet? Hvordan opplever vi å være kristne på arbeidsplass, på skole, blant ikke-kristne naboer eller venner?
2. Forholdet mellom jødekristne og hedningkristne er tydelig viktig i Romerbrevet. Hva tenker dere om utsagnet "for jøde først og så greker"? Handler det om kronologi eller om fortrinn?
3. Evangeliet beskrives som en Guds kraft til frelse. Kan dere dele erfaringer, opplevelser eller historier som illustrerer dette?
4. Paulus skriver at den rettferdige skal leve ved tro. For Luther førte dette til den store oppdagelsen at rettferdighet ikke var noe Gud krevde, men noe han ga. Kan dere snakke sammen om hva som kan ødelegge dette i våre liv?